

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15T/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010217
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2120010217.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Dušanom Szabó v trestnej veci proti obžalovaným ml. N. P. W., nar. XX.XX.XXXX, ml. V. W., nar. XX.XX.XXXX a ml. E. I., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 ods.1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 15. októbra 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní ml. N. P. W., nar. XX.XX.XXXX v Trnave, trvale bytom J. G. E. XXXX/XX, Trnava

ml. V. W., nar. XX.XX.XXXX v K. nad K., trvale bytom M. U. č. XXX,

ml. E. I., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom A. č. XXX

sú vinní, že

v bode 1/

obžalovaní ml. N. P. W., ml. V. W. a ml. E. I. dňa 09.05.2019 v čase približne okolo 14.20 hodiny v E., na Coburgovej ulici, po predchádzajúcej dohode, počas cesty zo školy začali pýtať od poškodeného S.V., narodeného XX.XX.XXXX požičať peniaze, čo poškodený najskôr odmietol a keď neprestávali, vytiahol z vrecka nohavíc peňaženku a chcel im dať v drobných jedno euro, a vtedy obž. ml. V. W. chytil peňaženku poškodeného a snažil sa ju násilím vytrhnúť dvomi rukami poškodenému z ruky a obžalovaní ml. N. P. W. a ml. E. I. sa postavili vedľa poškodeného, aby sa nemohol pohnúť na strany a utiecť a obž. ml. E. I. chytil zápästie pravej ruky poškodeného a obž. ml. N. P. W. chytil zápästie ľavej ruky poškodeného, po čom sa obž. ml. V.ovi W. podarilo peňaženku z rúk poškodeného vytrhnúť a následne z nej obž. ml. V. W. vybral hotovosť vo výške 30,- EUR pozostávajúcu z jednej bankovky nominálnej hodnote 20,- EUR a z jednej bankovky v nominálnej hodnote 10,- EUR, peňaženku poškodeného hodil na zem, následne si chvíľu všetci traja obžalovaní peniaze vzájomne podávali, po čom si hotovosť u seba ponechal obž. ml. V. W. a z miesta odišli, čím spôsobili poškodenému A. Z. škodu vo výške 30,- EUR,

v bode 2/

obžalovaný ml. V. W. dňa 05.12.2018 v čase okolo 14.20 hodiny v E., v parku Janka Kráľa v E. pri železničnej stanici fyzicky napadol maloletého P.D. narodeného XX.XX.XXXX takým spôsobom, že ho udrel päšťou do nosa a následne ho opakovane udieral päšťami do hlavy a rebier a jedenkrát ho kopol do hrudníka a tým mu spôsobil ľahké zranenia, a to posunutú zlomeninu nosných kostí s posunom doprava, s výtokom krvi z nosa a s prítomnou tržnou rankou predného konca dolnej mušle a ľahké pomliaždenie kože pravého bočného hrudníka v mieste 6. rebra s dobou liečenia 3 týždne so sťažiením obvyklého spôsobu života poškodeného na dobu 3 týždne,

teda

v bode 1/

obžalovaní ml. N. P. W., ml. V. W. a ml. E. I.

- spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

v bode 2/

obž. ml. V. W.

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného,

čím spáchali

v bode 1/

obžalovaní ml. N. P. W., ml. V. W. a ml. E. I.

- zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 ods.1 Trestného zákona,

v bode 2/

obž. ml. V. W.

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

Za to
sa odsudzujú:

obž. ml. V. W.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, § 117 ods. 1, § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 a § 41 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú Janu V., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom U. č. XXX s jej nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom 851 01 Bratislava, Einsteinova č. 25, IČO: 35 942 436 škodu vo výške 1.698,53 EUR.

obž. ml. N. P. W.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, § 117 ods. 1, § 36 písm. j) a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

obž. ml. E. I.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, § 117 ods. 1, § 36 písm. j) a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 27.01.2020 na obžalovaných obžalobu č. 1 Pv 332/19-27 zo dňa 22.01.2020 na skutkovom a právnom základe uvedenom v predmetnej obžalobe.

Po prednesení obžaloby a poučení podľa § 257 Trestného poriadku a §§ 38 a 41 Trestného zákona obžalovaní ml. E. I. a ml. N. P. W. urobili vyhlásenie, že sú zo spáchania skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby nevinní. Obžalovaný ml. V. W. urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania oboch skutkov, ktoré mu obžaloba kladie za vinu, pričom súd jeho vyhlásenie neprijal, a to vo vzťahu k bodu 1/ obžaloby z dôvodu, že ďalší spoluobžalovaní svoju vinu popierajú a skutok mal byť podľa obžaloby spáchaný spolupáchatelstvom a vo vzťahu k bodu 2/ obžaloby z dôvodu, že súd sa nestotožňuje s právnou kvalifikáciou tohto skutku uvedenou v obžalobe, pokiaľ ide o kvalifikačný znak podľa § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. (čl. 290)

Keďže hlavného pojednávania sa od jeho začiatku nezúčastnili poškodení, súd postupom podľa § 256 ods. 2 v spojení s § 247 ods. 3 Trestného poriadku prečítal zápisnice o ich výsluchoch z prípravného konania v časti uplatnených nárokov na náhradu škody, z ktorých vyplynulo, že poškodený A. Z. žiada o náhradu škody vo výške 30,- Eur (zápisnica o jeho výsluchu zo dňa 23.09.2019 na čl. 85-89), poškodený O. V. žiada o náhradu škody vo výške 1.000,- Eur (zápisnica o výsluchu zákonnej zástupkyne Jany V.ovej zo dňa 24.09.2019 na čl. 90-93) a poškodená zdravotná poisťovňa DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s.

žiada o náhradu škody vo výške 1.698,53 Eur (zápisnica o výsluchu Mgr. Miriam Žolnerovej zo dňa 16.10.2019 na čl. 94-99 a vyčíslenie nákladov na čl. 101)

Obžalovaný ml. V. W. ku skutku v bode 1/ obžaloby vypovedal, že o zámere žiadať od poškodeného A.a Z.a peniaze sa bavil s obž. E.om Hlavačkom ešte v škole a o tomto zámere povedali aj obž. N.vi P.ovi W.ovi po ceste zo školy. Pôvodne si od poškodeného chceli peniaze požičať, ale boli pripravení aj na to, že mu ich vezmú, ak by im ich nedal dobrovoľne. Cestou zo školy na vlakovú stanicu okolo 14.30 hod. žiadali od poškodeného požičať 1 Eur z dôvodu, aby zistili, či poškodený má pri sebe peniaze. Požičať sumu 1 eur žiadali poškodeného postupne všetci obžalovaní a následne poškodeného zastavili v uličke za vlakovou stanicou, kde poškodený vybral svoju peňaženku, ktorú držal pevne v ruke a obž. obž. W. mu ju vzal. Obžalovaní W. a I. držali poškodeného každý za jednu ruku v časti jej zápästia, pričom obž. W. ich o to nežiadal. Z peňaženky poškodeného obž. W. vybral sumu 30,- Eur, a to 1 ks bankovky v hodnote 20,- Eur a 1 ks bankovky v hodnote 10,- Eur. Obž. W. peniaze podal obž. I. a následne si ich obžalovaní začali medzi sebou podávať, pričom nakoniec ich obž. W. podal obž. W. a z miesta odišli. O peniaze sa delili takým spôsobom, že obž. W. za ne kúpil každému z obžalovaných krabičku cigariet. Zvyšok peňazí neminuli, pretože ich zadržala polícia. Poškodený obžalovaných žiadal, aby prestali, avšak fyzicky sa nijako nebránil, pričom poškodeného nikto z obžalovaných neudrel a ani poškodenému neboli spôsobené žiadne zranenia. V čase spáchania skutku boli na mieste aj ďalšie osoby, a to M. Z., M. K. a Q. B., avšak obž. W. si nie je istý, či títo samotný priebeh skutku videli. Obž. W. uviedol, že poškodený je od neho o hlavu vyšší, môže mať cca 190 cm a váhovo je na tom približne tak, ako obž. W.. Obž. W. ďalej vypovedal, že poškodeného si nijako osobitne nevyberali a nevedel vysvetliť, prečo žiadali peniaze práve od poškodeného. Obž. W. vedel, že poškodený mal v tom čase 17 rokov a že poškodený je od neho starší. Pokiaľ ide o účasť obž. W.a obž. W. vypovedal, že počul ako obž. I. obž. W.ovi niečo hovorí, na čo obž. W. reagoval slovami „idem do toho“, čo si obž. W. vysvetlil tak, že obž. W.ovi obž. I. povedal o zámere pýtať peniaze od poškodeného a do spáchania skutku sa obž. W. zapojil tým, že poškodenému chytil jednu ruku. Obž. W. ďalej uviedol, že poškodenému nahradil škodu vo výške 30,- Eur, aktuálne ešte študuje na Strednom odbore učilišti agrotechnickom v Topoľčanoch a brigádne si privyrába vykladaním tovaru do regálov v predajni Tesco v Bánovciach nad Bebravou.

Na návrh obhajcu JUDr. Csenkyho ako aj na návrh prokurátorky bola prečítaná Zápisnica o výsluchu obž. W. zo dňa 16.10.2009 na čl. 61-65 v tých častiach, kde obž. vypovedal, že všetko začalo tým, že obž. I. si chcel od poškodeného ešte v škole požičať peniaze, na čo mal poškodený uviesť, že má len 30,- Eur na darček pre bratranca, ktorý ide po škole vyzdvihnúť na poštu. Po ceste zo školy išli po ul. Coburgovej na koniec ulice, kde je skratka poza stanicu a tam zastavili poškodeného s tým, aby požičať 1 Eur obž. W.ovi, pričom keď poškodený vytiahol peňaženku, tak si obž. I. všimol, že poškodený má v peňaženke viac peňazí v bankovkách. Obž. I. sa poškodeného pýtal, či by im nemohol dať tie peniaze, čo poškodený odmietol, na čo sa začali o peňaženku naťahovať tým spôsobom, že poškodený peňaženku držal oboma rukami a obž. W. s obž. I. ju držali tiež každý za jeden z jej rohov. Obž. I. peňaženku nakoniec poškodenému zobral a hodil ju obž. W., aby z nej vytiahol peniaze, čo obž. W. aj urobil, peniaze podal obž. I. alebo obž. W.ovi a peňaženku vrátil poškodenému. Peniaze si následne obžalovaní podávali dokola a z miesta odišli. Na otázku, či si obžalovaní pripravovali alebo dohadovali spáchanie skutku obž. W. odpovedal, že všetko sa to dialo počas cesty na stanicu s tým, že keď poškodený nebude chcieť dať peniaze, tak si ich zoberú, pričom ich postavenie ako páchatelov bolo rovnocenné. V prípravnom konaní ďalej obž. W. vypovedal, že voči poškodenému nepoužili žiadne násilie a poškodeného nikto z obžalovaných nedržal za ruky počas toho, ako mu odcudzili peniaze. K účasti obž. W.a uviedol, že tento len stál na kraji a potom bol len pri tom, ako si podávali peniaze.

Obž. W. rozpory vysvetlil tak, že trvá na tom, že skutok sa stal tak ako vypovedá na hlavnom pojednávaní, teda že peňaženku zobral poškodenému on a on z nej vybral peniaze a o tom, že poškodený má peniaze na darček pre bratranca im povedal poškodený až potom, ako mu peniaze zobral. O tom, že poškodený má mať pri sebe sumu 30,- Eur vedel od obž. I., ktorý mu to povedal ešte v škole, avšak s istotou to nevedeli, a preto od poškodeného žiadali požičať sumu 1 Eur, aby takýmto spôsobom zistili, koľko peňazí má poškodený pri sebe. Na zobrať peňazí poškodenému sa obž. W. s obž. I. dohodli ešte v škole a obž. W. sa k nim pridal cestou zo školy. Obž. W. zotrval na tom, že obžalovaní I. a W. poškodeného držali za ruky a nevedel vysvetliť, prečo takto nevympovedal aj v prípravnom konaní a pokiaľ k osobe obž. W.a v prípravnom konaní vypovedal, že tento len stál vedľa, zrejme tak vypovedal z dôvodu, že ho nechcel zaťahovať do tejto veci. (čl. 291-292)

Obžalovaný V. W. ku skutku v bode 2/ obžaloby vypovedal, že cestou zo školy napadol poškodeného O.a V.a z dôvodu, že tento mal dlhšiu dobu na jeho otca hlúpe narážky a obž. W. sa vysmieval, že dopadne ako jeho otec. Obž. W. sa týmito poznámkami poškodeného nechal vyprovokovať a cestou zo školy sa poškodeného opýtal, aký má problém s jeho otcom, na čo poškodený nereagoval a obž. W. ho napadol, pričom ho opakovane udieral päťami svojich rúk spôsobom, aký je popísaný v obžalobe, a to do hlavy a do brucha a raz poškodeného aj kopol do brucha. Poškodený obž. nenapádal, len si kryl hlavu rukami. Po útoku obž. videl, že poškodený krvácal z nosa. Incident videlo viacej ľudí, asi 10-15 a títo boli od miesta skutku vzdialení asi 10 metrov. Obž. o poškodenom vedel, že v danom čase mal poškodený 15-16 rokov, pričom poškodený bol od obž. vyšší a aj ťažší. (čl. 292-293)

Obžalovaný ml. N. P. W. ku skutku v bode 1/ obžaloby vypovedal, že na praxi za ním prišli obžalovaní I. a W., ktorí mu povedali, že poškodený má pri sebe 30,- Eur, čo videli v dielni, v ktorej boli spoločne s poškodeným ako i to, že mu ich spoločne všetci zoberú, na čo obž. W. reagoval slovami „uvidím“. Po škole išli smerom ku stanici, ako prvý poškodený, za ním obžalovaní I. a W. a za týmito obž. W. s M.om K.m. Najskôr si od poškodeného cestou na Coburgovej ulici pýtal 1 Eur obž. I. a keď mu poškodený túto sumu dal, obžalovaní I. a W. sa poškodeného pýtali, či im nemá požičať 30,- Eur, pričom sumu 30,- Eur poškodenému zobrali na stanici. Obž. W. vypovedal, že poškodeného za ruky nikto z obžalovaných nedržal a on stál s M.om K.m bokom a vedľa stáli obžalovaní I. s W., kde obž. W. zobral poškodenému peniaze, podal ich obž. I. a ten ich podal obž. W.ovi, ktorý ich dal späť obž. W. a taktó si peniaze podávali. Poškodený sa rozplakal, na čo obž. W. s obž. I. žiadali obž. W., aby peniaze vrátil poškodenému, ktorý tak však neurobil a peniaze si nechal. Obž. W. vypovedal, že poškodený vytiahol peňaženku sám a držal ju pred sebou v oboch rukách, pričom peňaženka bola mierne pootvorená. Obž. W. nevidel, že by sa poškodený s obž. W. o peňaženku naťahovali a ani to, že by obž. W. vytiahol peniaze z peňaženky a ani to, že by sa poškodený bránil, videl len peniaze v rukách obž. W., z čoho vyvodil záver, že tieto musel poškodenému zobrať obž. W., pričom usúdil, že poškodený peniaze obž. W. neodovzdal dobrovoľne. Následne obž. W. išiel s M.om K.m domov a obž. I. ostal s obž. W.. Obž. W. ďalej uviedol, že od peniaze poškodenému zobrať nechcel a ani si ich od poškodeného nepýtal, pretože mal vlastné peniaze. Obž. W. ďalej vypovedal, že poškodený mal v tom čase 17-18 rokov a tiež potvrdil, že svedkami skutku boli M. K., M. Z. a B., ktorého krstné meno nevie. Obž. W. ku kúpe cigariet v OC MAX uviedol, že tieto si kúpil len obž. W., pričom v OC MAX ostali obžalovaní I. a W. a on odišiel s M.om K.m. Na otázku, prečo peniaze nevrátil priamo poškodenému odpovedal, že túto si s odstupom času kladie aj on sám.

Na návrh prokurátorky bola prečítaná časť zápisnice o výsluchu obž. W.a z prípravného konania zo dňa 23.10.2019 na čl. 71-75 v časti, kde sa obž. W. vyjadroval k tomu, ako si pýtali peniaze od poškodeného, pričom obž. vypovedal, že poškodeného pri stanici o požičanie sumy 1 Eur žiadali obžalovaní I. a W., poškodený sumu 1 Eur vytiahol z peňaženky a 1 Eur dal obž. W. obž. W.ovi. Následne obžalovaní I. a W. žiadali poškodeného o požičanie sumy 30,- Eur, pričom poškodený sám vytiahol peňaženku a túto dal obžalovaným I. a W.. Obž. W. rozpory vysvetliť nevedel, ale potvrdil, že sumu 1 Eur poškodený dal na Coburgovej ulici a táto skončila u obž. I. a pokiaľ ide o skutočnosť, že peňaženku mal vytiahnuť samotný poškodený svoju prvotnú výpoveď následne zmenil a trvá na tom, ako vypovedá na hlavnom pojednávaní. (čl. 293-294)

Keďže výpoveď obž. W. odporovala výpovedi obž. W.a, súd s ich súhlasom vykonal ich konfrontáciu, pri ktorej obž. W. zotrval na svojom vyjadrení, že poškodeného počas toho, ako mu vytrhol peňaženku za jednu ruku držal obž. W. a obž. W. zotrval na svojom vyjadrení, že poškodeného nikto z obžalovaných za nič nechytal a on sám stál od miesta spáchania skutku asi 30 metrov. Konfrontácia obžalovaných rozpory v ich výpovediach neodstránila, pričom ani jeden z obžalovaných pri jej vykonávaní nereagoval takým spôsobom, aby si súd mohol urobiť záver o vierohodnosti tej - ktorej výpovede. (čl. 294-295)

Obžalovaný ml. E. I. ku skutku v bode 1/ obžaloby vypovedal, že za ním v škole prišiel obž. W., ktorý mu povedal, že poškodený má pri sebe 30,- Eur, o čom následne obžalovaní W. a I. ešte v škole povedali obž. W.ovi a M.ovi K.mu. Obž. I. uviedol, že nebol na dielni so žiadaným zo spoluobžalovaných. Po ceste zo školy si chcel obž. W. požičať od poškodeného 1 Eur s tým, že mu to na druhý deň ráno vráti, pričom obž. I. poškodenému povedal, že nejde o veľkú sumu, ktorú by mu obž. W. nevedel vrátiť. Či poškodený sumu 1 Eur obž. W. požičal však nevie. Následne poškodený vytiahol peňaženku so svojich nohavíc, pričom obž. W. mu ju zobral a vytiahol si z nej peniaze, asi sumu 30,- Eur. Obž. W. peňaženku vrátil poškodenému a peniaze dal do ruky obž. I., ten zasa obž. W.ovi, ktorý ich vrátil obž. W.. Obžalovaní sa potom medzi sebou rozprávali, že by peniaze mali poškodenému vrátiť, lebo im ho prišlo ľúto, toto sa

však nestalo a nevie, čo sa s peniazmi udialo, pričom obžalovaní sa o peniaze nedelili. Poškodeného aj ohlasovali, aby si peniaze zobral, avšak tento s niekým telefonoval a ignoroval ich. Obž. I. išiel následne s priateľkou na kofolu a následne sa ešte v ten istý deň stretol s obž. W. om a obž. W. pri OC MAX. Na mieste v danom čase boli M. Z., Q. B. a M. K., pričom B. hneď na začiatku toho všetkého odišiel preč. Obž. I. uviedol, že počas toho, ako obž. W. zobral poškodenému peniaze stál kúsok od poškodeného a obž. W., Z. s K.m stáli opodiaľ a obž. W. stál sám za obž. W. asi 2-3 metre. Poškodený držal peňaženku v ruke pevnejšie, obž. W. mu ju z ruky ľahal, čo sa mu aj podarilo, vybral z nej peniaze a peňaženku vrátil poškodenému. Poškodeného sa nikto z obžalovaných nedotkol a ani ho nikto za nič nedržal. Obž. I. ďalej uviedol, že obž. W. a poškodeného žiadali, aby sa nesprávali ako malé deti a aby jeden z nich peňaženku pustil, pričom počas toho ju aj on držal, takže v podstate peňaženku držal poškodený v jednej ruke, zároveň ju obž. W. držal dvoma rukami a obž. I. jednou rukou, pričom keď sa ju obž. W. podarilo vytrhnúť z ruky poškodeného, obž. I. peňaženku pustil. Následne viacerí obž. W. žiadali, aby peniaze poškodenému vrátil. Obž. I. vedel, že poškodený mal v čase spáchania skutku 17 rokov, pričom od poškodeného peniaze nežiadal, mal pri sebe svoje peniaze a ani sa poškodenému ničím nevyhrážal

Na návrh obhajcu bola prečítaná časť zápisnice o výsluchu obž. I. z prípravného konania zo dňa 18.10.2019 na čl. 66-70 v časti kde sa obž. vyjadroval k tomu, kde stál poškodený v čase incidentu a tiež k tomu, čo sa stalo s finančnou hotovosťou, pričom obž. vypovedal, že v čase incidentu stál poškodený vedľa neho a s peniazmi obž. W. naložil tak, že si ich nechal u seba a v OC MAX v predajni Billa kúpil cigarety. Obž. I. rozporov vysvetlil tak, že počas incidentu stáli on, poškodený a obž. I. v metrových rozstupoch od seba a potvrdil, že za peniaze poškodeného si obž. W. kúpil dve krabičky cigariet, pričom si nepamätá, že by obž. W. dal cigarety aj jemu alebo obž. W.ovi. (čl. 295-296)

Súd so súhlasom obžalovaných I. a W. vykonal ich konfrontáciu, pričom obž. W. zotrval na svojej výpovedi, že poškodeného počas toho, ako mu vytrhol peňaženku za jednu ruku držal obž. I. a obž. I. zotrval na svojej výpovedi, že nikto z obžalovaných poškodeného za nič nedržal. (čl. 296)

Poškodený O. V. na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 2 /vypovedal, že keď okolo 14.00 hod. išiel zo školy v partii spolužiakov, zastavil ho obž. W. s tým, že sa s ním chce rozprávať. Obž. W. poškodenému povedal, že sa poškodený mal nejako vyjadrovať na priateľku obž. W. a následne obž. W. poškodeného napadol tak, že poškodeného udrel päšťou do nosa a následne poškodeného opakovane päšťami udieral do hlavy a rebier a tiež poškodeného 1x kopol do hrude počas toho, ako bol poškodený v predklone. K počtu úderov do hlavy a rebier sa poškodený vyjadriť nevedel. Incident sledovali viaceré osoby, ktorých bolo viacej ako traja, avšak do incidentu nikto z nich nezasiahol. Poškodený po útoku obž. W. silne krvácal z nosa a jeden z kamarátov poškodeného ho odprevadil do nemocnice. Útok sa odohral pri lávke pri TAZ-ke na Coburgovej ulici v Trnave a trval krátko. Poškodený poprel, že by sa mal vyjadrovať na adresu priateľky obž. W.. Poškodený a obž. W. boli spolužiaci v jednom ročníku a aj triede v škole a obž. W. vedel, koľko má poškodený rokov. Poškodený ďalej uviedol, že pri útoku utrpel zlomeninu nosa, bol hospitalizovaný v nemocnici v Skalici a mal aj nejaké modriny, pričom v lete sa podrobil operácii nosa.

Na návrh obhajcu bola na odstránenie rozporov prečítaná Zápisnica o výsluchu poškodeného zo dňa 24.09.2019 na čl. 118-122 v časti, kde poškodený vypovedal, že svedkom incidentu boli E. I., Q. Kapitán a potom ešte niekto a kde tiež vypovedal, že ho obž. W. päšťami udieral do nosa, hlavy, rebier a asi aj chrbta. Poškodený rozporov vysvetlil tak, že na mieste v tom čase boli okrem E.a I. a Q.a Kapitána aj ďalšie osoby, ktorých mená si však nepamätá a k úderom uviedol, že si to pamätá tak, že obž. W. ho mal kopnúť kolenom, čo by malo byť aj na zázname, nakoľko útok si na telefón natáčal E. I.. S odstupom času sa poškodený nevie vyjadriť k úderom do chrbta, avšak v prípravnom konaní vypovedal pravdu.

Obž. W. na výpoved' poškodeného reagoval tým, že nešlo len o jeho priateľku, ale poškodený sa mal mať „veľké ústa“ aj na otca obž. W., čo však poškodený v reakcii na obž. W. poprel a poukázal na tzv. screen shoty, z ktorých má byť zrejmé, že malo ísť o priateľku obž. W.. (čl. 303-304)

Poškodená B. V.ová na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 2/ vypovedala, že je matkou poškodeného O.a V.a a v čase spáchania skutku bola v práci, kde jej o napadnutí jej syna telefonovali. Následne išla do nemocnice za poškodeným, kde poškodenému napravili nos, pričom vtedy poškodený hospitalizovaný nebol. Poškodený poškodenej povedal len toľko, že ho napadol spolužiak, pričom dôvodom napadnutia mala byť priateľka obž. W.. Keďže poškodený mal následne problémy s dýchaním, v lete absolvoval operačný zákrok v Skalici, kde bol hospitalizovaný asi tri dni a následne bol jeden

mesiac práceneschopný. Náhradu škody vo výške 1.000,- EUR poškodená žiada z dôvodu nákladov na pohonné hmoty, ošatenie, ktoré sa nedalo vyprať a tiež z dôvodu, že poškodený musel zmeniť školu, pretože sa do nej nechcel vrátiť. Pôvodne študoval v TAZ-ke za automechanika a po incidente prestúpil na školu na ul. Ferka Urbánka na odbor kuchár. (čl. 305)

Poškodený A. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že incidentu sa zúčastnili všetci traja obžalovaní, avšak k fyzickému kontaktu medzi ním a obžalovanými nedošlo a neutrpel ani žiadne zranenia. Poškodený uviedol, že peňaženku mu z ruky zobral a peniaze z nej vybral obž. W., a to jednu bankovku v nominálnej hodnote 20,- EUR a jednu bankovku v nominálnej hodnote 10,- EUR. Keď obž. W. peniaze z peňaženky vyberal, bol prekvapený, z čoho poškodený usúdil, že obž. W. nečakal, že v peňaženke bude taká suma. Poškodený ďalej vypovedal, že hlavne obž. W. si od neho chcel požičať pár centov, čo poškodený spočiatku odmietal, avšak keďže na neho stále tlačili, rozhodol sa, že tých pár centov im požičať môže. Keď poškodený vytiahol peňaženku, začal mu ju z ruky ťahať obž. W., ku ktorému sa pridala obž. I., pričom poškodený si peňaženku držal oboma rukami. Počas toho, ako peňaženku držal poškodený a obžalovaní W. a I. stáli obž. W. vedľa poškodeného, pričom poškodený sa nepamätá, či sa obž. W. zapojil do ťahania o peňaženku. Poškodený napokon peňaženku pustil, pretože ju už nevládol udržať v rukách. Poškodený potvrdil, že počas ňahovania sa o peňaženku ho nikto za ruky nedržal a celý incident trval asi 20-30 sekúnd a odohral sa okolo 14.25 hod., ktorý čas poškodený len odhaduje, lebo zo školy odchádzali okolo 14.00 hod.. Poškodenému peňaženku vrátil obž. W., pričom keď obžalovaní odchádzali, peniaze si medzi sebou podávali. Poškodený potvrdil, že mu obž. W. následne poštovou poukážkou uhradil 30,- EUR.

Na návrh prokurátora bola na odstránenie rozporov prečítaná Zápisnica o výsluchu poškodeného Z.a zo dňa 23.09.2019 na čl. 85-89, kde poškodený vypovedal, že keď skončil prax, išiel s kamarátom Q.om B.om po ul. Coburgovej, kde ich dobehli obžalovaní a M. H., pričom obž. W. si od poškodeného pýtal sumu 1,- EUR, čo poškodený odmietal dať, obž. W. však stále sumu 1,- EUR pýtal a neskôr aj sumu 10,- EUR. K obž. W. sa pridala aj obž. I., ktorý poškodeného žiadala, aby obž. W. požičal sumu 1,- EUR a následne aj 10,- EUR a sumu 1,- EUR si pýtal aj obž. W.. Obž. W. pritom poškodenému hovoril, že keď to 1,- EUR nedá, tak mu niečo urobí, avšak nekonkretizoval čo. Svedkom tohto incidentu bol M. H., ktorý sa len smial. Následne na ul. Stromovej sa poškodený rozhodol, že mu 1,- EUR dá, vybral z ľavého vrecka peňaženku, dal mu sumu 1,- EUR a keď chcel peňaženku schovať, tak mu ju trhali z ruky. Peňaženku poškodenému z ruky trhal obž. W., trvalo to asi minútu, a to najskôr jednou rukou a potom oboma, pričom počas toho sa obž. I. a obž. W. postavili vedľa poškodeného, aby sa tento nemohol pohnúť do strán a aby nemohol utiecť a keď títo videli, že sa obž. W. nedarí peňaženku vytrhnúť z ruky poškodeného, chytli poškodeného za ruky, a to obž. I. zápästie pravej ruky poškodeného a obž. W. zápästie ľavej ruky poškodeného. Obžalovaní I. a W. ruky poškodeného postili až potom, ako obž. W. vybral peniaze z peňaženky. Poškodený držal peňaženku najskôr v jednej ruke a následne aj oboma rukami. Následne obž. W. v peňaženke videl sumu 30,- Eur, bol prekvapený, túto sumu si zobral a peňaženku poškodenému hodil na zem. Počas incidentu Q. B. odišiel bez toho, aby poškodenému pomohol, pričom B. bol pri incidente len počas toho, ako od poškodeného pýtali sumu 1,- EUR. Keď obž. W. odchádzal, odkladal si zbraň do ruksaku, ktorý mal na chrbte, pričom išlo o zbraň, ktorá vyzerala ako klasická pištoľ. Incident sa odohral v mesiaci jún okolo 14.20 hod. a obžalovaní si medzi sebou prehadzovali peniaze poškodeného, pričom obž. W. dal peniaze obž. I. a následne obžalovaných poškodený stratil z dohľadu. Poškodený v škole nikomu nehovoril, že má u seba sumu 30,- EUR.

Poškodený Z. rozpory vysvetlil tak, že v prípravnom konaní bol možno vo veľkom strese a preto vypovedal ako vypovedal, avšak potvrdil to, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní, že počas incidentu ho za zápästia nikto nedržal a počas toho, ako mu obž. W. ťahal peňaženku z ruky mu nikto z ostatných obžalovaných nebránil ani v pohybe a ani v odchode z daného miesta. Poškodený tiež potvrdil, že jeho peňaženku mal v rukách len obž. W. a že obž. W. peniaze podal aj obž. I., ale či peniaze niekto podal aj obž. W.ovi už nepostrehol. Poškodený na otázku súdu, ktorá jeho výpoveď je pravdivá uviedol, že tá na hlavnom pojednávaní a na otázku, či má z obžalovaných strach odpovedal, že maličky strach má. (čl. 305-307)

Svedok Q. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ku skutku sa nevie vyjadriť, pretože po ceste zo školy len prechádzal okolo poškodeného, ktorý sa rozprával s obžalovanými, pričom za miestom, kde sa poškodený s obžalovanými rozprávali boli M. H. a M. K.. Svedok na druhý deň zistil, že poškodený nie je v škole a nikto mu nerozprával o tom, čo sa malo stať. Svedok potvrdil, že obžalovaní W. a W. si ešte v škole počas praxe od poškodeného pýtali požičať peniaze, čo poškodený odmietol, lebo ich na

niečo potreboval. Svedok nevie, či poškodený v škole s peňaženkou manipuloval takým spôsobom, aby niekto videl, koľko má v peňaženke peňazí.

Na návrh prokurátora bola na odstránenie rozporov prečítaná Zápisnica o výsluchu svedka zo dňa 03.09.2019 na čl. 110-111 v časti, kde svedok vypovedal, že o incidente sa dozvedel na druhý deň od M.a H.a, ktorý svedkovi povedal, že poškodeného okradli a že sa dopočul, že jeden z troch chalanov poškodeného držal, ale nevie ktorý.

Svedok rozpory vysvetlil odstupom času a potvrdil, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu. (čl. 307-308)

Svedok M. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obž. I. a obž. W. pýtali peniaze od poškodeného sumu 1,- EUR, ktorý im peniaze dať nechcel, ale nakoniec poškodený vytiahol peňaženku, ktorú mu z ruky vytrhol obž. W., vybral z nej 30,- EUR a peňaženku poškodenému vrátil, počas čoho obž. I. a obž. W. len stáli a nič nerobili, nedržali poškodeného a ani sa s ním o jeho peňaženku nenaťahovali. Keďže obž. W. zobral peniaze poškodenému, odovzdal ich obž. I. a ten zasa obž. W.ovi a ten obž. W.. Poškodený sa pri incidente nebránil, avšak kričal a pýtal si peniaze späť. Incident sledoval aj svedok H. a svedok B. incident vidieť nemohol, lebo sa počas cesty zo školy od ostatných oddelil. Svedok potvrdil, že mu obž. W. a obž. I. ešte v škole povedali, že poškodený má peniaze a že tieto mu chcú zobrať, pričom pri tomto rozhovore bol prítomný aj obž. W.. Svedok uviedol, že on a aj obž. W. chceli by pri tom, ako obž. W. a obž. I. poškodenému zoberú peniaze, avšak nechceli sa toho zúčastniť. Svedok uviedol, že za odcudzené peniaze si obž. W. a obž. I. kúpili v OC MAX na ul. Ferka Urbánka v Trnave dvoje cigarety. (čl. 308)

Zo Zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 09.05.2019 vyplynulo, že trestné oznámenie podával poškodený A. Z. a tento v ňom uviedol okrem iného nasledovné: Poškodený uviedol, že ho dňa 09.05.2019 po 14.00 hod. okradli jeho spolužiaci počas cesty zo školy. Poškodený išiel zo školy spolu s Q.om B.om, počas čoho ich dobehli obž. W., obž. I. a obž. W. a M. H.. Obžalovaní sa poškodeného opýtali, či im nepožičia sumu 1,- EUR, čo poškodený odmietol, potom si pýtali sumu 10,- EUR, čo poškodený rovnako odmietol. Peniaze si od poškodeného pýtali postupne všetci obžalovaní. Pýtanie peňazí trvalo asi 15 min, pričom poškodený sa napokon rozhodol, že obžalovaným dá sumu 1,- EUR a vybral peňaženku z vrecka, na čo obžalovaní W. a I. chytili poškodeného každý svojimi rukami za jednu ruku poškodeného na zápästí a obž. W. sa snažil vytrhnúť poškodenému peňaženku z ruky. Obž. W. chytil peňaženku poškodeného najskôr jednou rukou a keď sa mu ju nedarilo vytrhnúť z ruky poškodeného, aj druhou rukou, peňaženku sa mu podarilo z ruky poškodeného vytrhnúť a následne z nej zobral hotovosť 30,- EUR a peňaženku hodil na zem. Následne obžalovaní z miesta odchádzali, pričom poškodený si všimol, ako si obž. W. do ruksaku schovával nejakú pištoľ. Poškodený uviedol, že počas incidentu neutrpel žiadne zranenia a počas incidentu mal pri sebe aj mobilný telefón, o ktorý však obžalovaní nejavili záujem a chceli len peniaze. Poškodený uviedol, že počas toho, ako ho obžalovaní chytili za ruky mal strach. Poškodený potvrdil, že počas incidentu sa aktívne nebránil. (čl. 1-2)

Zo Zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky obž. W.a vyplynulo, že pri tejto bola nájdená a zaistená hotovosť vo výške 14,15 EUR. (čl. 154-156)

Zo Zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky obž. W. vyplynulo, že pri tejto boli nájdené a zaistené plynová pištoľ zn. GAP kal. 9 mm a 1 ks zásobník do nej, 10 ks nábojov do plynovej pištole a 1 ks nadstavec na svetlicu. (čl. 159-160)

Zo Zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky obž. I. vyplynulo, že pri tejto boli nájdené a zaistené krabička s nábojmi do plynovej pištole s 10 ks nábojov, 6 ks nábojov do plynovej pištole a hotovosť vo výške 15,77 EUR. (čl. 163-164)

Z Lekárskej správy urgentného príjmu Fakultnej nemocnice Trnava zo dňa 05.12.2018 vyplynulo, že poškodený O. V. bol vyšetrený o 16.13 hod., pričom mu bola diagnostikovaná zlomenina nosových kostí, pričom poškodený pri vyšetrení uviedol, že bol napadnutý spolužiakom pri škole, ktorý ho udrhel pästou do nosa a párkrát do hrudníku. Nos poškodeného bol pri vyšetrení deformovaný a s výrazným opuchom s prítomnosťou stôp krvi v oblasti nosových dierok. (čl. 173)

Z prepúšťacej správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou Skalica zo dňa 04.06.2019 vyplynulo, že poškodený O. V. bol v tomto zariadení hospitalizovaný od 02.06.2019 do 04.06.2019 za účelom vykonania septoplastiky nosa (náprava vybočenia nosovej priehradky) po úraze zlomeniny nosa. (čl. 178)

Z kópie poštovej poukážky vyplynulo, že obž. W. dňa 27.09.2019 poukázal poškodenému A.ovi Z.ovi sumu 30,- EUR. (čl. 183)

Z fotodokumentácie SMS komunikácie medzi obž. W. a poškodeným V.om vyplynulo, že poškodený V. žiadal obž. W. o vysvetlenie, prečo ho obž. napadol, pričom z tejto komunikácie vyplynulo, že dôvodom napadnutia poškodeného malo byť bližšie nezistené vyjadrenie poškodeného na adresu priateľky obžalovaného. (čl. 192-202)

Z posudku Strednej odbornej školy automobilovej na obž. W.a vyplynulo, že obž. bol v školskom roku 2018/2019 žiakom prvého ročníka denného štúdia v učebnom odbore autoopravár - lakovník, pričom v školskom roku 2017/2018 neprospeš zo štyroch predmetov, a preto prvý ročník opakuje. Obž. mal 95 neospravedlnených hodín a zníženú známku zo správania na štvrtý stupeň s podmieneným vylúčením do 31.08.2019, pričom jeho prospech sa nezlepšil a stále má nedostatočnú známku z jedného predmetu. Správanie obž. voči vyučujúcim je nedostatočné, odvráva, nerešpektuje pokyny, porušuje školský poriadok a na odbornom výcviku nerešpektuje majstra a nedodržiava bezpečnosť pri práci. (čl. 214)

Zo správy ÚPSVaR Trnava na osobu obž. W.a nevyplývali žiadne okolnosti, ktoré by mali mať vplyv na rozhodnutie súdu. (čl. 215)

Z posudku Strednej odbornej školy automobilovej na obž. W. vyplynulo, že obž. bol v školskom roku 2018/2019 žiakom prvého ročníka denného štúdia v učebnom odbore autoopravár - mechanik, pričom v prvom polroku neprospeš zo šiestich predmetov, mal 19 neospravedlnených hodín a zníženú známku zo správania na druhý stupeň. V druhom polroku mal obž. 29 neospravedlnených hodín. V kolektíve obž. žiakom robí zle, šikanuje ich. Jeho správanie voči vyučujúcim je nedostatočné, odvráva a nerešpektuje pokyny, porušuje školský poriadok a je nezvládnuteľný. Obž. na odbornom výcviku nerešpektuje majstra, nedodržiava bezpečnosť pri práci, na odborný výcvik chodí neskoro a uteká zo školy. Záujem a starostlivosť zo strany matky o obž. je nulová, táto nemá záujem o syna a jeho výsledky a správanie. (čl. 220)

Zo správy ÚPSVaR Partizánske na osobu obž. W. vyplynulo, že obž. v školskom roku 2019/2020 nastúpil do prvého ročníka Strednej odbornej školy agrotechnickej v Topoľčanoch v odbore agromechanik. (čl. 221)

Z posudku Strednej odbornej školy automobilovej na obž. I. vyplynulo, že obž. bol v školskom roku 2018/2019 žiakom prvého ročníka denného štúdia v učebnom odbore nástrojár, pričom v školskom roku 2017/2018 neprospeš a prvý ročník opakuje. Pri opakovaní prvého ročníka neprospeš z dvoch predmetov, má 85 neospravedlnených hodín, zníženú známku zo správania na štvrtý stupeň a podmieneným vylúčením do 31.08.2019. Jeho prospech sa následne zlepšil, začal sa učiť, čo sa prejavilo aj na známkach. V kolektíve je obľúbený, ale dá sa strhnúť davom a prispôsobuje sa žiakom, ktorí sú problémoví. Jeho správanie voči vyučujúcim je dobré. (čl. 226)

Zo správy ÚPSVaR Piešťany na osobu obž. I. vyplynulo, že obž. I. bol riešený úradom práce, sociálnych vecí a rodiny už v roku 2017, kde mal ešte ako žiak základnej školy problémové správanie - vulgárne sa vyjadroval na adresu vyučujúcich, narúšal vyučovanie, nenosil si pomôcky a zapojil sa do osočovania a útokov voči spolužiačke. (čl. 227)

Z odpisov registra trestov obžalovaných vyplynulo, že obžalovaní doposiaľ neboli súdne trestaní. (čl. 315-317)

Z Centrálnych evidencií správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obž. W. doposiaľ nebol priestupkovo postihnutý. Obž. I. bol priestupkovo postihnutý za priestupky proti majetku zo dňa 21.11.2016 (poškodenie tovaru) a zo dňa 04.03.2020 (drobná krádež), pričom v oboch prípadoch mu

boli uložené blokové pokuty. Obž. W. bol priestupkovo postihnutý za priestupky proti majetku zo dňa 14.02.2019 (na ubytovni SPŠ stavebnej v Trnave odcudzil mobilný telefón) a zo dňa 25.07.2020 (drobná krádež), pritom potrestaný bol v prvom prípade rozhodnutím o uložení pokuty a v druhom prípade blokovou pokutou. (čl. 314, 318-319, 320-321)

Z potvrdenia o dĺžke zamestnania a zápočte doby zamestnania zo dňa 30.09.2020 vyplynulo, že obž. W. bol zamestnaný v období od 01.07. do 30.09.2020 ako pomocná sila na prevádzke OD Tesco v Bánovciach nad Bebravou (čl. 332) a z potvrdenia o návšteve školy vyplynulo, že obž. W. je v školskom roku 2020/2021 žiakom denného štúdia na Strednej odbornej škole agrotechnickej v Topoľčanoch. (čl. 333)

Zo Zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného Mgr. Žolnerovej zo dňa 16.10.2019 a z rozpisu náhrad poskytnutej zdravotnej starostlivosti vyplynulo, že poškodený DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. uhradila za zdravotnú starostlivosť poskytnutú jej poistencovi - poškodenému O.ovi V.ovi v súvislosti s jeho úrazom zo dňa 05.12.2018 celkom 1.698,53 EUR, pričom v trestnom konaní si uplatňuje škodu - regresnú náhradu vo výške nákladov uhradených za zdravotnú starostlivosť poskytnutú tomuto poškodenému. (čl. 94-99, čl. 101)

Zo Znaleckého posudku KEÚ PZ, odboru kriminalistickej identifikácie č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/7836 zo dňa 11.07.2019 vyplynulo, že pištoľ zaistená pri osobnej prehliadke obž. W. je samonabíjacia expanzná pištoľ talianskej výroby, značky BBM GAP, kaliber 9 mm PA Blanc (9 mm P.A.K.) s výrobným číslom N002475 na jej tele, pričom v predloženom stave nebola strelbyschopná. Ide o zbraň kategórie D, ktorú podľa zákona č. 190/2003 Z. z. môže nadobudnúť do vlastníctva právnická osoba alebo fyzická osoba staršia ako 18 rokov, ktorá je v plnom rozsahu spôsobilá na právne úkony. 10 ks nábojok (tzv. slepých nábojov) do plynovej pištole u obž. W. bolo použitých pri skúšobnej streľbe a všetky boli strelbyschopné. Podľa zákona č. 190/2003 Z. z. išlo o nábojky do zbrane kategórie D, ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva právnická osoba alebo fyzická osoba staršia ako 18 rokov, ktorá je v plnom rozsahu spôsobilá na právne úkony. Valcový oceľový adaptér čiernej farby s dvoma stranovými odľukmi s priemerom 3 mm je určený pre použitie do expanzných zbraní s príslušným závitom v ústí hlavne a je použiteľný aj do zaistenej plynovej pištole, pričom tento znižuje výtokovú rýchlosť plynov z ústia expanznej zbrane a tým jej účinný dostrel. Tento adaptér je možné použiť na svetlice kalibru 15 mm. Pištoľ so zásobníkom a adaptérom si prevzalo po znaleckom dokazovaní oddelenie dokladov OR PZ v Trnave. (čl. 126-129)

Obž. W. k znaleckému posudku uviedol, že pištoľ s adaptérom a ani 10 ks nábojok mu nepatria. (čl. 325)

Zo znaleckého posudku č. 92/2019 zo dňa 28.10.2019 vypracovaného doc. MUDr. Vladimírom Popelkom, PhD., znalcom v odbore zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia vyplynulo, že poškodený O. V. utrpel posunutú zlomeninu nosných kostí s posunom doprava, s výtokom krvi z nosa a tržnú ranku predného konca dolnej mušle a ľahké pomliaždenie kože pravého bočného hrudníka v mieste 6. rebra. Dôležitý orgán tela poškodeného poranený nebol a poranenia poškodeného neohrozovali na živote a nevyžadovali si dobu liečenia dlhšiu ako 6 týždňov. Z hľadiska závažnosti išlo o úraz ľahký. U poškodeného došlo k trvalému následku, a to deviácii nosa aj s priehradkou nosa. Znalec ďalej uviedol že poškodený bol s najväčšou pravdepodobnosťou napadnutý útočníkom, ktorý ho viackrát uderil menším tupým predmetom, pričom týmto predmetom mohla byť aj päšť zovretej ruky. Údery boli minimálne dva a jeden z nich smeroval do oblasti nosa a druhý do oblasti pravého bočného hrudníka. Znalec konštatoval, že poranenia poškodeného mohli vzniknúť takým spôsobom, ktorý uviedol poškodený vo svojej výpovedi. Poškodený bol po úraze tri týždne sledovaný ORL lekárom, ktorý potvrdil sťažené dýchanie nosom na podklade výtoku krvi z nosa a vybočenia priehradky nosa. Celkové obmedzenie dýchania poškodeného trvalo tri týždne. Zlomenina nosných kostí si vyžaduje dobu liečenia a práceneschopnosti 2-3 týždne. Bolesť poškodeného znalec obodoval na celkom 65 bodov, pričom hodnota bodu v čase úrazu bola 20,26 EUR. (čl. 131-141)

Súd stranám na hlavnom pojednávaní predložil krabičku Umarex s nábojmi a 6 ks nábojov zaistených pri osobnej prehliadke obž. I., ktorý uviedol, že tieto predmety mu nepatria a nevie, kto je ich vlastníkom. (čl. 325)

Odôvodnenie výrokov o vine

Ad skutok v bode 1/:

Súd má vinu obžalovaných za preukázanú z vykonaného dokazovania. Obž. W. spáchanie trestného činu priznal a opísal účasť jednotlivých obžalovaných na jeho spáchaní. Výpoveď obžalovaného W. je v súlade s výpoveďou poškodeného Z.a z prípravného konania, pričom súd za vierohodnú považuje práve túto výpoveď poškodeného, a to s ohľadom na oboznámený obsah trestného oznámenia, ktoré poškodený podal bezprostredne po spáchaní trestného činu. Obsah trestného oznámenia, ktoré súd oboznámil výlučne na posúdenie vierohodnosti tej-ktorej výpovede poškodeného je tak v súlade s výpoveďou poškodeného z prípravného konania, pričom jeho odchylnú výpoveď na hlavnom pojednávaní súd pripisuje strachu poškodeného Z.a z obžalovaných, ktorý poškodený prejavil na hlavnom pojednávaní nielen slovne, ale aj jeho neverbálnym prejavom, kedy bol pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zjavne ustráchaný, čo mal súd možnosť bezprostredne pozorovať.

O zámere odcudziť poškodenému peniaze sa obžalovaní bavili ešte v škole, čo potvrdzuje nielen výpoveď obž. W., ale aj výpoveď svedka K.ho, ktorý vypovedal, že mu obž. W. a obž. I. ešte v škole povedali, že poškodený má peniaze a že tieto mu chcú zobrať, pričom pri tomto rozhovore bol prítomný aj obž. W. a zámer obžalovaných peniaze poškodenému zobrať naznačuje aj výpoveď svedka B.a, ktorý vypovedal, že obžalovaní W. a W. si ešte v škole počas praxe od poškodeného pýtali požičať peniaze, čo poškodený odmietol, lebo ich na niečo potreboval. Vedomosť obž. W.a o zámere zobrať poškodenému peniaze potvrdzuje aj jeho výpoveď, keď na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na praxi za ním prišli obžalovaní I. a W., ktorí mu povedali, že poškodený má pri sebe 30,- Eur, čo videli v dielni, v ktorej boli spoločne s poškodeným ako i to, že mu ich spoločne všetci zoberú. Vedomosť o zámere zobrať poškodenému peniaze cestou zo školy mal aj obž. I., ktorý vypovedal, že za ním v škole prišiel obž. W., ktorý mu povedal, že poškodený má pri sebe 30,- Eur, o čom následne obžalovaní W. a I. ešte v škole povedali obž. W.ovi a M.ovi K.mu.

Obžalovaní si preto počas cesty zo školy od poškodeného najskôr pýtali peniaze požičať, pričom keď poškodený vytiahol peňaženku, túto mu z ruky trhal obž. W., a to najskôr jednou rukou a potom oboma, pričom počas toho sa obž. I. a obž. W. postavili vedľa poškodeného, aby sa tento nemohol pohnúť do strán a aby nemohol utiecť a keď títo videli, že sa obž. W. nedarí peňaženku vytrhnúť z ruky poškodeného, chytili poškodeného za ruky, a to obž. I. zápästie pravej ruky poškodeného a obž. W. zápästie ľavej ruky poškodeného. Obžalovaní I. a W. ruky poškodeného pustili až potom, ako obž. W. vybral peniaze z peňaženky.

Obrana obž. W.a, že na informáciu od obž. W. a obž. I. o tom, že poškodený má peniaze a že tieto mu chcú zobrať reagoval slovami „uvidím“ a výpoveď svedka K.ho, ktorý uviedol, že on a aj obž. W. chceli by pri tom, ako obž. W. a obž. I. poškodenému zoberú peniaze, avšak nechceli sa toho zúčastniť vyznievajú nevierohodne v kontexte výpovedí obž. W. a poškodeného Z.a a nevierohodne vyznieva aj obrana obž. I., ktorý vypovedal, že obž. W. a poškodeného žiadal, aby sa nesprávali ako malé deti a aby jeden z nich peňaženku pustil, pričom počas toho ju aj on držal, takže v podstate peňaženku držal poškodený v jednej ruke, zároveň ju obž. W. držal dvoma rukami a obž. I. jednou rukou, pričom keď sa ju obž. W. podarilo vytrhnúť z ruky poškodeného, obž. I. peňaženku pustil, pretože ako vypovedal obž. W., pôvodne si od poškodeného síce chceli peniaze požičať, ale všetci obžalovaní boli pripravení aj na to, že mu ich vezmú, ak by im ich nedal dobrovoľne.

Obžalovaní I. a W. popisovali priebeh skutku v zásade zhodne s obž. W. a poškodeným Z.om pokiaľ ide o jeho začiatok (pýtanie si sumy 1,- EUR) a koniec (ako si po odcudzení peniaze navzájom podávali a tieto napokon skončili u obž. W.), avšak v časti, kde malo dôjsť k násilnému odcudzeniu peňazí poškodenému skutok popisovali tak, že o peňaženku sa s poškodeným naťahoval len obž. W. (pozn. naťahovanie sa obž. W. s poškodeným o peňaženku potvrdil obž. I.), počas čoho poškodeného za ruky nedržali a peniaze poškodenému zobral len obž. W.. Táto ich obrana bola vyvrátená výpoveďou obž. W. na hlavnom pojednávaní ako aj s prvotnou výpoveďou poškodeného v prípravnom konaní, ktorá zasa korešponduje s obsahom trestného oznámenia urobeného poškodeným v deň spáchania skutku, z čoho má potom súd za preukázané, že k spáchaniu skutku obžalovanými došlo tak, ako je uvedené

vo výroku tohto rozsudku v bode 1/, pričom súd popis skutkovej vety upravil tak, aby táto bola v súlade s vykonaným dokazovaním.

Pokiaľ ide o možné výhrady k tomu, že v prípravnom konaní obž. W. vypovedal, že voči poškodenému nepoužili žiadne násilie a poškodeného nikto z obžalovaných nedržel za ruky počas toho, ako mu odcudzili peniaze a k účasti obž. W.a uviedol, že tento len stál na kraji a potom bol len pri tom, ako si podávali peniaze súd uvádza, že výpoveď obž. W. na hlavnom pojednávaní je plne v súlade s výpoveďou poškodeného z prípravného konania a súd si zmenu výpovede obž. W. vysvetľuje zmenou jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti, pretože obž. W. sa k spáchaniu trestnej činnosti podľa obžaloby priznal a na hlavnom pojednávaní aj urobil vyhlásenie, že je z jej spáchania vinný. Súd zároveň z vykonaného dokazovania nezistil žiadnu motiváciu obž. W. nehovoriť pravdu a vypovedať tak, aby obžalovaných W.a a I. usvedčil, hoci by títo skutok nespáchali.

K úprave právnej kvalifikácie zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 ods.1 Trestného zákona o vypustenie kvalifikačného znaku chránenej osoby - dieťaťa súd poukazuje na výpoveď obž. W., ktorý uviedol, že poškodený je od neho o hlavu vyšší, môže mať cca 190 cm a váhovo je na tom približne tak, ako obž. W. a ďalej to, že poškodeného si nijako osobitne nevyberali a nevedel vysvetliť, prečo žiadali peniaze práve od poškodeného. Fyzické proporcie poškodeného mal možnosť vnímať aj súd na hlavnom pojednávaní, pričom konštatuje, že výpoveď obž. W. k osobe poškodeného zodpovedá realite. Je síce pravda, že obžalovaní vedeli, že poškodený mal v čase spáchania skutku 17 rokov, avšak táto skutočnosť sama o sebe žiadnym spôsobom nesúvisela so spáchaním trestného činu. Obžalovaní si poškodeného nevybrali preto, lebo je mladistvý a ani nepočítali s tým, že sa nebude vedieť adekvátne brániť a pod. a napokon to ani nepotrebovali, pretože boli na neho traja...

Súd má tak z vykonaného dokazovania za preukázané, že obžalovaní spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čím spáchali zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 ods.1 Trestného zákona.

K námietke obhajoby o absencii násilia súd uvádza, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaní museli prekonať odpor poškodeného, ktorý peňaženku z ruky nechcel pustiť tým, že túto mu obž. W. trhal z ruky počas toho, ako poškodeného za jeho ruky držali obžalovaní W. a I.. V tejto súvislosti súd poukazuje na § 122 ods. 7 Trestného zákona, podľa ktorého je trestný čin spáchaný násilím aj vtedy, ak páchatel použije násilie proti veci iného, čo vykonaným dokazovaním bolo preukázané.

K zavineniu obžalovaných súd uvádza, že vykonané dokazovanie preukázalo, že každý z obžalovaných spáchal tento trestný čin v priamom úmysle, pretože v ich konaní bola prítomná tak vedomostná ako aj vôľová zložka konania.

Ad skutok v bode 2/:

Vinu obž. W. má súd za preukázanú najmä výpoveďami obž. W., poškodeného O.a V.a ako aj znaleckým dokazovaním. Obž. W. poškodeného V.a po ceste zo školy fyzicky napadol, pričom dôvodom jeho útoku na poškodeného bolo zrejme nejaké vyjadrenie poškodeného na adresu priateľky obžalovaného, čo dokumentuje aj následná SMS komunikácia medzi poškodeným a obžalovaným. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by sa poškodený mal vyjadrovať na adresu zosnulého otca obžalovaného (čo malo byť podľa obžalovaného ďalším dôvodom pre napadnutie poškodeného), avšak táto skutočnosť pre posúdenie viny obžalovaného nie je podstatná. Je nesporné, že obžalovaný uderil poškodeného päťou do nosa a následne ho opakovane udieral päťami do hlavy a rebier a jedenkrát ho kopol do hrudníka, čím mu spôsobil zranenia opísané v znaleckom posudku. Takýto popis skutkového deja zodpovedá výpoveďiam obžalovaného ako aj poškodeného a je aj v súlade s prvotným vyjadrením poškodeného pri ošetrení na urgentnom príjme. Skutočnosť, že poškodený vypovedal v prípravnom konaní aj o úderoch do chrbta nerobí jeho výpoveď nevierohodnou a súd takúto výpoveď pripisuje skôr odstupu času, ktorý uplynul medzi spáchaním skutku a výpoveďou poškodeného v prípravnom konaní a napokon sám poškodený si v prípravnom konaní istý údermi do chrbta nebol, keď pri opise úderov do chrbta poučil slovo „asi“.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu v obžalobe, kedy obžaloba uvádzala, že prečin ublíženia na zdraví obžalovaný spáchal na chránenej osobe - dieťati, tak s takouto právnou kvalifikáciou sa súd nestotožňuje. Obžalovaný síce v čase spáchania skutku mal vedomosť o tom, že poškodený je mladistvý, a teda táto okolnosť by z hľadiska ustanovenia § 18 Trestného zákona vo všeobecnosti bola aplikovateľná, avšak v konaní obžalovaného absentuje súvis s vekom poškodeného v zmysle § 139 ods. 2 Trestného zákona. Súd mal navyše možnosť priamo na hlavnom pojednávaní pozorovať tak obžalovaného ako aj poškodeného, pričom poškodený je vyšší a javí sa byť aj fyzicky silnejší ako obžalovaný. Vykonaným dokazovaním teda nebolo preukázané, že by si obžalovaný poškodeného vybral s ohľadom na jeho vek ako osobu, ktorá by sa napr. nevedela adekvátne brániť a pod., a teda vek poškodeného nemal so spáchaním skutku žiaden súvis.

Obžalovaný svojím konaním poškodenému úmyselne ublížil na zdraví a zároveň sa týmto konaním dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol poškodeného, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z hľadiska zavinenia má súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že obžalovaný oba trestné činy spáchal v priamom úmysle, pretože v jeho konaní bola prítomná tak vedomostná ako aj vôľová zložka konania.

K novej aplikácii ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona v spojení s ustanovením § 95 ods. 2 Trestného zákona súd uvádza, že materiálny korektív aplikovať možné nie je, pretože vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť vyššia ako malá. Obžalovaný napadol poškodeného na verejnosti, spôsobil mu zlomeninu nosa, pričom ani prípadné vyjadrenia poškodeného na adresu jeho priateľky jeho konanie nemôžu ospravedlniť.

Odôvodnenie výrokov o treste

Pretože obž. W. spáchal viac trestných činov, viacerými skutkami a jeden z nich je zločinom, súd mu ukladal úhrnný trest podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona zohľadňujúc úpravu trestnej sadzby podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona, pretože obž. spáchal trestné činy ako mladistvý.

Najprísnejším trestným činom je v prípade obž. W. zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, kde je trestná sadzba trestu odňatia slobody 3 až 8 rokov a po úprave pre mladistvého 1,5 roka až 4 roky. Súd v prípade obž. W. zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to riadne vedenie života pred spáchaním trestného činu podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a priznanie sa k spáchaniu trestných činov a ich úprimné oľutovanie podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a teda hornú hranicu trestnej sadzby znížil o 1/3 zo štyroch rokov na 3 roky a 2 mesiace.

K návrhu obhajcu, aby súd v prípade obž. W. aplikoval aj poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k) a § 36 písm. n) Trestného zákona súd uvádza, že aplikácia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Trestného zákona by prichádzala do úvahy len za predpokladu, ak by obž. nahradil škodu všetkým poškodeným, čo sa však nestalo a aplikácia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona neprichádza do úvahy jednak z dôvodu, že výpoveď obžalovaného v prípravnom konaní nebola úplná (viď odôvodnenie výroku o vine) a tiež z dôvodu, že jeho výpoveď v prípravnom konaní nebola takého rozsahu, že by presiahla rámec realizácie práva obvineného vypovedať a výrazným spôsobom by napomohla objasniť spáchanie skutku v bode 1/.

V prípade obžalovaných I. a W. a súd týmto ukladal trest za jeden spáchaný trestný čin, a to zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona rovnako zohľadňujúc úpravu trestnej sadzby podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona, pretože obž. spáchali trestný čin ako mladiství. V prípade týchto obžalovaných súd u oboch zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to riadne vedenie života pred spáchaním trestného činu a obom ukladal trest v upravenej trestnej sadzbe od 1,5 roka do 3 rokov a 2 mesiacov.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd postupoval v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu

spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické. (uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 25. augusta 2020, sp.zn. 6To/23/2020)

Zohľadňujúc uvedené preto súd obžalovaným uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

K podmiennečnému odkladu výkonu trestu odňatia slobody súd poukazuje na ustanovenie § 117 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého nepodmienečný trest odňatia slobody môže súd mladistvému uložiť len za podmienky, že by vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo vzhľadom na predtým uložené opatrenia uloženie iného trestu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa tohto zákona, pričom podmienky na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody o žiadneho z obžalovaných splnené neboli.

Zabrániť páchatelovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti možno nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožníme dopustiť sa určitého konania, a to uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale aj nepriamo, už samotnou existenciou podmiennečného trestu a obavou z jeho premenenia a nariadenia jeho výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie (napr. trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu). Práve toto nepriame pôsobenie má v mnohých prípadoch výrazne hlbší a trvalejší prevýchovný charakter a účel trestu naplní skôr, než samotný nepodmienečný trest odňatia slobody. (uznesenie NS SR zo dňa 25.09.2014, sp. zn. 6To/8/2013).

Vychádzajúc u uvedeného je súd toho názoru, že u žiadneho z obžalovaných výkon uloženého trestu nie je nevyhnutný, a preto súd obžalovaným výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil im skúšobnú dobu na dva roky.

Ku skutočnosti, že všetci obžalovaní majú uložený rovnaký trest odňatia slobody napriek tomu, že obž. W. spáchal viac trestných činov súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaní I. a W. spáchanie zločinu lúpeže popierali, ale obž. W. sa k spáchaniu trestných činov priznal, tieto oľutoval, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný (pozn. čo súd zohľadňoval napriek tomu, že jeho vyhlásenie neprijal) a svojim prejavom počas hlavného pojednávania dával jasne najavo svoj kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti.

Odôvodnenie výrokov o náhrade škody

Pokiaľ ide o poškodenú Janu V.ová, súd ju s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože na rozhodnutie o jej nároku by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje rámec potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho. Poškodená žiadala náhradu škody vo výške 1.000,- EUR z dôvodu nákladov na pohonné hmoty, ošatenie, ktoré sa nedalo vyprať a tiež z dôvodu, že poškodený musel zmeniť školu, pretože sa do nej nechcel vrátiť, avšak k tomuto nároku nepriložila žiadne listiny, ktoré by výšku vzniknutej škody preukazovali (napr. doklad o kúpe pohonných hmôt, doklad o kúpe ošatenia a pod..) V prípade skutku v bode 2/, ktorý je právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona nie je výška škody spôsobenej trestným činom povinnou súčasťou skutkovej vety ani jedného zo spáchaných prečinov, a teda súd mohol o tomto skutku rozhodnúť aj bez potreby dokazovania výšky vzniknutej škody.

Súd obž. W. uložil povinnosť nahradiť poškodenému DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. škodu vo výške 1.698,53 EUR, pretože ide o náklady na zdravotnú starostlivosť, ktorá musela byť poškodenému O.ovi V.ovi poskytnutá v priamej súvislosti s trestným činom spáchaným týmto obžalovaným. Súd tak aplikoval ustanovenie § 287 ods. 1 Trestného poriadku a zároveň ustanovenie § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení zákona č. 718/2004 Z. z.) v znení neskorších predpisov, podľa ktorého Zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

Vo vzťahu k poškodenému A.ovi Z.ovi súd uvádza, že obž. W. povinnosť nahradiť tomuto poškodenému škodu neukladal, pretože z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obž. W. poškodenému Z.ovi škodu vo výške 30,- EUR uhradil, čo poškodený potvrdil na hlavnom pojednávaní.

Ad zaistené veci a finančné prostriedky:

O zaistených veciach (pištoľ so zásobníkom, adaptér na pištoľ, krabička s nábojmi a 6 ks nábojov) a zaistených finančných prostriedkoch súd na hlavnom pojednávaní nerozhodol, pretože z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by zaistené veci pochádzali z trestnej činnosti a tieto môžu byť vo vlastníctve buď právnickej osoby alebo plnoletej fyzickej osoby, ktorej spôsobilosť na právne úkony nie je obmedzená. Vo vzťahu k zaistenej finančnej hotovosti súd poukazuje na skutočnosť, že poškodenému A.ovi Z.ovi bola škoda uhradená a dokazovanie nebolo zamerané na zistenie toho, či zaistená finančná hotovosť pochádza z trestnej činnosti. O zaistených veciach a finančnej hotovosti preto súd rozhodne po právoplatnom skončení konania postupom podľa § 97 a nasl. Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.